

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Jesu sacerdote. Cap[itulum]. xci.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

De sancto zorobabel duce.

Cap. xc.

Zorobabel filius sala

Zihiel dux et princeps iudeorum de tribu iuda: inter veteris legis patres ecclesiastici. xl. c. cap. conscribitur. Hic tempore reedificationis templi domini et hierusalē fuit: et sub dario hydaspis rege persarum claruit. Cum enim: ut habetur in libris esdræ et neemie: cyrus rex persarum et medox anno primo regni sui dedisset iudeis licentiam redeundi ad terrā nativitatis sue quinquaginta ferrimilia eoz duce zorobabel et Iesu magno sacerdote: de quo infra proctime dicetur: de chaldeis ubi captiui fuerant: in iudeam reverbi sunt. Et afferentes secum vasa templi domini aurea et argentea. Od. cccc. que reddiderat eis rex cyrus persarum: ceperunt edificare templum domini in hierusalem: verum impeditibus Samaritis intermissum est opus usq; ad annum secundū darii hydaspis: igitur anno primo darii predicti: zorobabel filius salihiel unus de nobilissimis iudeorum: familiaris quodā ipius darii: cum audisset: quod darius ipse regnaret in perside: fiduciaster aggressus est templum domini edificare in hierusalem: aggeo et zacharia prophetis ad hoc exhortantibus populum iudeorum. Principes vero regis persarum: qui erant transflumen hoc agnoscentes: interdicebant reedificationem. Lungs respondentis seniores iuda: quod deus suus hoc eis precepérat: placuit virisq; ut res ad darium regem persarum deferretur. Et ascendit zorobabel cum nuncis principum ad regem: qui honoratus est ab eo ultra sperabat. Nam cum alijs duobus cubicularijs in regis cubiculo dormiebat. Porro darius rex cenam exhibuit satrapis et prefectis persarum et medoz ac magistrisbus. cxvii. provinciarū. Eadem nocte ex parte factus rex proposuit questionem tribus custodibus corporis sui: quod de tribus fortius videretur: scz reger: vino: et muliere: promittens munera et honorē ei qui sapientius responderet in castino. Die vero sequenti coram satrapis et magistrisbus accesserunt illi tres: et ait primus regē esse fortiorē ceteris. Cum enim homo perficit cūctis animalibus rex preest hominibus et ad nutū eius omnia sunt. Secundus autē protulit vīni fortitudinem: quia cum homo perficit ceteris in fortitudine: vinum superat omnem animi fortitudinem: zorobabel vero tertius mulierem fortiorē rego vinoq; asseruit. Nam regibus et ceteris qui vites plantant: mulieres vīnum conferunt et alimoniam et ad robur usq; producunt: et pro mulieribus animas ponere non timet homines. Super hec autem omnia veritatem dicit esse fortiorē: quia immutabilis est et sempiterna. Quod cum ab omnibus iuxta dictum huius approbatum esset: dicit rex ad zorobabel: ut per-

Sextus

teret ab eo quicquid veller. Et postulauit tempore reedificationem: et vasa domus domini remitti in hierusalem. Et gaudens est rex. Non id ipsum meminit se voulisse antequam fieret rex: si deus faceret ipsum regem. Et scripsit epistolam principibus suis trans flumen: ut nullatenus impeditarent iudeos: sed de sumptibus regis iuuaret eos. Qui zorobabel redditum faciens per chaldeam contributibus suis regis mandata pates fecit. Et ascenderunt multi tunc hierosolymam cum eo. Et sic laxata captiuitate iudei ceperunt reedificare templū domini in hierusalem: anno secundo darii hydaspis regis persarum: quod anno vii. ipsius consumatum est: quod erat quadragesimus sextus a prima licentia quam dedit cyrus rex persarum reedificandi illud. Juxta quod in euangelio legit. Quadragesima sex annis edificatus est templū rc. Conuenierunt autē filii israel ad dedicationē templi: et dedicauerunt illud mense xii. qui apud latinos martius dicitur. xxiiij. die mensis. Et celebrauerunt pascha sicut legem dominū. De arca vero quomodo receperunt eam inservit. Sed si verū est quod epiphanius dicit eam usq; ad iudicium dicim non egressurā de latibulo pene: in qua eam hieremtas abscondit: ut dicunt est supra in legenda hieremtis prophete kalen. maij. Errat est quod iudei instar portis edificauerunt alteram. Nam inter manubias quas tulerunt romani de iudea legunt translata: et arcā domini et candelabrum et mensa. Completo vero tempore eius edificatio zorobabel in hierusalē principatus tenuit iudeorū. Quo feliciter administrato cuius patribus suis in pace dorminuit: et sepultus est in hierusalem iuxta sepulchra regalia. Nec ex dictis iosephi et hieronymi et ex historia scholastica: nenon et chronicis guilemī.

De sancto Iesu sacerdote.

Cap. xci.

Iesu filiū

to sedecim sacerdos iudeorū de genere Aaron ex tribu leui tempore quo supra in iudea claruit. Hic enim anno primo cyri regis persarum: cum zorobabel duce et iudeorum populo de chaldea egressus in iudeam venit. Et reedificatione atque consumatione templi domini prefuit et preseruavit usq; ad annum vii. darii hydaspis regis persarum. Tempū eius renouatū ipse ut summus sacerdos dedicauit. Et officium sacerdotale sicut legis mādata administravit. Et hic in pace q̄efens in hierusalem tumulatus fuit. Quis et Ecclastici. xl. c. vna cum precedente sancto in catalogo sanctorum patrum connumeratus legit: et zacharie. ii. c. iii. l. p. de sanctitate comediat. Quos duos sanctos esdre sacerdoti idcirco p̄misit: quod dies obitus ipsorum certos repere non valuit.

De sc̄tis in mēse iulii occurrētibus. Fo.cli.

Nam et episcopū esdrā modico tēpore p̄cesserunt; cuius dies festiuitatis immedia te subiectur. Hec vnde supra.

C De sancto Esdra sacerdote. Cap. xci.

Esdras sa-

cerdos Aaronini de tribu leui taz a iosepho q̄ a beato Hieronymo in sanctorum patrum Prisci temporis numero colligitur. Eius insignia opera i eius libris recoluntur. Hic sub artaper re rege persarum claruit:

qui in chaldea legē moyſi a chaldeis succēsam quā memoriter didicerat repauit. Novos quoqz apices litterarum: qui faciliores ad scribendū et pronunciandū fierēt erogit aut. Et propter hoc scriba velox dictus ē. Addidit etiā quedā in veteri testamēto de suo sicut titulos psalmorū et plura que in pē thatecho legim̄. Sic quoqz intelligēdu ē ipsum queda superflua substratisse. Tradidit etiā quidā modū scribendi a dextera in finistrā eum iudeis tradidisse: cu prius admōdu aratitū scriptarient: vnde et scripture eratio solet dici. Scribebat em̄ a finistro cornu in dertrū: et a dextero redēndo scribēbat in finistrū. Esdras aut inuenit gratiā in oculis artateris regis persarū: et impetravit ab eo licentiam ascendendi in hierusalem: ut in lege quā reparauerat populū suū erudiret. Tradidit ergo ei rex epistolā ad suos principes tranſlumen: ut traderent Esdras necessaria: ministros vō templi ab omni vectigali et tributo absoluit. Dedit autē Esdras peat̄ amouēdi et constituedi iudei cestraſlumen bñ sapientiā suā: et pumiēdi cōtumaces et fuerūt cu eo. cltr. viri et vene- rūt in hierusalē mense. v. Et filuerūt tribū diebus. Quarto vō die obtulerunt q̄ secum attulerant in domo domini. Tūc adiurauit Esdras sacerdotes prīcipes et levitas ut p̄i- cerent vniuersas mulieres alienigenas: et eos q̄ de eis nati erāt: nā plures filiabus alienigenas se copulauerat. Sicut aut esdras eruditissimus legis diuine et clarus magi ster omnī iudeorū q̄ de captiuitate regressi fuerat: ut dicit iosephus. **S**ecundo aut die scenophegiarū q̄ celebratur mēse septimo: legit esdras cora oī populo libuz legis dñi iurta portā aquaz de mane vsqz ad mediaz diē. Sedā vō die iurta p̄ceptū legis tollentes arborū frōdes celebrarunt festū tabernaculorū. vii. diebus. Die vō. viii. fecerunt collecta quoad oleū et panes p̄positos et ligna ad sacrificia. Post hec iurta legē separauit alienigenas ab ecclia et in crastinū ist.

emundationē ieūnauerūt: iuxta qd esdras illis mādauit. Esdras in octies ad audiē dā legē: quater videlicet in die: et quater in nocte: et lectioē termiata populus sternebātur ad orandum: et fiebā p̄ceſſes sup eu: et tandem benedictio sacerdotalis. Excepit autē esdras populus: et erudiuit in lege dñi oībus diebus quoad virūt: et officium sacerdotale strenue ministravit: eiqz ppls in cūcris obediens fuit. Et mortuus esdras in senectute venerāda: et sepultus in hierusalem. iii. idus iuli. Hunc quidā iudeorū autumant fuisse malachia: sed male. Nam malachias post regeslum captiuitatis natus est in iudea: ut dicit Hieronymus. Hec ex libro esdre: et exp̄dictis iosephi hieronymi et historie scholasticæ: necnon ex chronica guilelmi.

C De sc̄to Neemia propheta. Cap. xcij.

Neemi-

as, p̄pheta filiū

belchis: q̄ etiā

inter sc̄tos pa-

treſp̄eteris le-

gis ecclesiastici. xlvi. conu-

merat tpe regis artaxer-

xis pdicti in iudea claruit:

et eld̄re cotēporaneus fuit.

Et em̄ esset pincerna regis in suis castro medor: vidissel peregrinos hebraicō loquētes: sc̄is citatus ē ab eis de statu iudee et hierusalē: et accepit ab eis v̄bē esse sine muris et habirare in ea p̄plim dei in afflictione. Nā p̄ diē sustinebat impiū hostium et noctibus intrabat latrūculi: et plateas implebat cadaveribus occisor̄. Et fleuit neemias: et cibū nō comedid. Et n̄ regi vīnū in mēla leuaret: apparuit quasi languidus ante em̄. Et tu ipsum rex strititie interrogasset: illeqz sibi audita ep̄posuisset: obtinuit a rege: ut mittereb̄ hierusalē ad muros edificando: coſtitutoqz ei revertēdi tpe de- dit ei rex ep̄lām ad principes traſlumen: in qua mādauit de honore neemiae exhibendo tanq̄ duci et legato de latere: et de impēdījs v̄bis reedificade: et misit cu eo principes et equites p̄les. **A**nno igit̄. xxv. artaxeris venit neemias in hierusalem cu magno comita- tu: reducēs secū mōlos de filiis captiuitatē du traſlūtū faceret p̄ babyloniā. Et filuit neemias tribus diebus: quarta vō die couoca- ta multitudine allocutus ē eos: et exhortatus ad opus. Et edificatib̄ ipis consumatum est ē opus p̄ annos duos et mēses. iii. licet i magna angustia et plurib̄ ipedimētis. **N**imo em̄ finitimi nationes in manu fortī aggrediebant eos. Neemias vō medianā partem populi armata statuit extra ciuitatē: ut su- nineret impeditus aggrediētū: alia autē